

Samen op weg naar Pasen

De voorbereidingen voor de zogenaamde Drie dagen van Pasen zijn in volle gang. Er worden voor Palmzondag weer palmpaasstokken gemaakt. De kinderen maken ook kaarsen van de oude stompen uit de kroonluchters en bezorgen die bij gemeenteleden die aan huis gebonden zijn. Zo zijn ook zij op een bijzondere manier met de kerk verbonden. Voor Goede vrijdag worden de kruisen van nieuwe teksten voorzien en enkele jongeren maken weer een lichtkruis. Het tiener- en kinderkoor oefent voor de Kinderpaaswake met liederen en een rollenspel. De leden van de belijdenisgroep bereiden zich voor op hun belijdenis en doop in de Paasnacht, En Vocalis St. Jan repeteert voor de Paasmorgen. Ook de mensen die de livestream verzorgen wacht een intensieve periode. Het is erg fijn dat alle diensten van Pasen ook thuis mee gevierd kunnen worden.

De Witte Donderdag krijgt een wat andere invulling dit jaar. Voorheen was er een symbolische maaltijd met gespreksvragen tijdens de dienst. De overgang naar de zuidbeuk werd als een storende onderbreking van de liturgie ervaren. Daarom beginnen we nu om 18.00u met een liturgische moment in de Voorhof en een eenvoudige maaltijd van soep en brood. Tijdens deze maaltijd zijn er gespreksvragen en worden gebedsintenties genoteerd. Aansluitend gaan we naar de kerkruimte voor de dienst van Schrift en Tafel. We hopen dat deze nieuwe vorm recht doet aan zowel de onderlinge ontmoeting als de beleving van de liturgie.

Ik hoop dat de komende periode met de hoogtijdagen van het kerkelijk jaar ons zullen verbinden en bemoedigen. Dat ze ons helpen om in tijden van oorlog en crisis hoop te houden. Dat ze ons geloof versterken en ons des te meer aansporen om onze Heer Jezus te volgen. We zijn kinderen van het licht die door moeilijkheden en weerstanden heen altijd op weg zijn naar een nieuwe morgen. Ik wens ons met elkaar, thuis en in de kerk een gezegend Paasfeest.

Ds. Anje de Kuiper

Zuinig zijn.

Zuinig zijn, dat lijkt wel het grote thema te zijn van deze tijd. We moeten zuinig zijn met gas, water en elektriciteit, met brandstoffen, grondstoffen en spullen. Allemaal erg belangrijk. Maar ik denk dat het nog belangrijker is om zuinig te zijn op elkaar. Op onze bestuurders, zorgverleners en docenten. En op onze relaties, hoe ingewikkeld die soms ook kunnen zijn. Zuinig zijn, het heeft in de jaren van toenemende welvaart een negatieve bijklank gekregen. Een zuinig gezicht trekken, zuinig leven, het klinkt al gauw armoedig, ouderwets of krenterig. 'Zuinigheid met vlijt', waar hoor je die uitdrukking nog? Toch is zuinigheid in de zin van 'zorgvuldig omgaan met' een belangrijke bouwsteen

voor de samenleving. Misschien een goed thema om eens over na te denken. Hoe zuinig ben ik op mijn vriendschappen, mijn familie, mijn geloofsgemeenschap. Wat doen mijn woorden, daden en keuzes met de mensen om mij heen? Wat kan ik doen om betekenisvolle relaties te verdiepen of moeizame relaties een klein beetje te verbeteren of misschien zelfs te herstellen?

Met enige regelmaat hoor ik dat mensen onze gemeente als een gastvrije en hartelijke familie ervaren. Dat ervaar ik zelf ook, en ik ben daar heel blij mee. Er is warmte, medeleven, hulpvaardigheid en vriendschap. Maar in je kracht ligt ook altijd je kwetsbaarheid. Laten we daarom onze zegeningen tellen, onze verbondenheid koesteren, maar vooral ook zuinig zijn op elkaar. Zuinig zijn met woorden, vanuit het besef dat ze een ander kunnen maken en breken. Vanuit het besef dat drie woorden van waardering vaak al genoeg zijn om iemands hart te verwarmen.

Ds. Anje de Kuiper

Begin van het seizoen

De startzondag met het thema *Ga mee!* was weer een inspirerend begin van het nieuwe seizoen. Een volle dienst met gasten, mooie muziek van de beide koren, koffie met lekkers, aandacht voor elkaars wel en wee, schilderen, dansen en eten met vrienden en vreemden. Het liedje *Spelenderwijs* kwam bij me boven: Hier gaan we zingend de wereld te buiten, voorproef van wat komen zal: spelenderwijs de hemel op aarde, 'n tijd lang meer dan er kan. (*Geroepen om te zingen* lied 30).

Vrede

In de vredesweek waren er verschillende activiteiten om ons bewust te maken van onze bevoorrechte positie, om slachtoffers van oorlog te gedenken en ons te oefenen in luisteren naar mensen met een andere religie of levensovertuiging. Hoe nodig dat is blijkt in de reacties op de verschrikkelijke oorlog in Israël en Gaza. Ben je pro Israël of pro Palestijnen? Alsof jouw standpunt de vrede ook maar een millimeter dichterbij brengt. Dit conflict speelt al zo lang en is zo complex, het lijkt mij niet zinvol om partij te kiezen voor een groep, maar om in navolging van onze Heer de kant kiezen van de slachtoffers, de machtelozen, de onderdrukten. En die zijn er aan beide kanten van de grens. Ik merk in de media, in kerkelijke kringen en om me heen dat veel mensen een mening hebben en proberen de ander daarvan te overtuigen. Laten we daar niet aan mee doen, maar aandachtig naar elkaar luisteren, en onze oprechte zorgen en verlangens in gebed delen met God en met elkaar.

Feest van de Geest

Het was feest voor ons als geloofsgemeenschap op zondag 1 oktober toen drie ambtsdragers werden bevestigd en 5 nieuwe medewerkers de belofte van geheimhouding aflegden. Wat zijn we gezegend met zoveel werkers in Gods wijngaard! We bedankten Willem Dicke en Boudewijn Ridder voor 12 jaar trouwe dienst als ouderling. Twee mensen die niet alleen veel hebben gegeven, maar volgens eigen zeggen ook veel mochten ontvangen, en acht mensen die bereid zijn om te geven, maar ook hopen te ontvangen. In het voorbereidend gesprek kwam naar voren dat ze hopen dat de ontmoetingen met andere christenen hen zullen helpen om scherp te blijven en het vol te houden om in de Geest van Jezus te leven. Laten we elkaar daarin niet teleurstellen. We mochten de verbondenheid met Christus ervaren in de viering van de Maaltijd van de Heer, in het vertrouwen dat Hij onder ons aanwezig is in breken en delen, in vergeving en vreugde.

Ds. Anje de Kuiper